

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita, Et Gestis S. Francisci Xaverii È Societate Iesv Indiarvm Apostoli Libri Qvatvor

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1666

4. Noctes quibus rebus occuparet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10854

amabilissimâ caritate parique modestiâ, perhumaniter omnes excipere, blandiri que illis infantibus, & eorum quemque perinde proprio nomine compellere, quasi non tunc primum eam urbem intrasset peregrinus, sed annorum complurium civis, diu illam triuisset. Quod in tanto, quos nunquam viderat numero puerorum haudquaquam potuit, nisi deo docente addiscere. Quare tam huius admiratione, quam opinione sanctitatis, quæ illuc eum singularis, certaque præuenerat, statim fit omnibus venerationi; nec tamen ex plurimis habere hospitem certatim rogantibus cuiquam cessit, sed solenne suum seuerè retinens, diuertit in nosocomium, sui ipsius tum abiectiioni consultum volens, conuictu pauperum, & ministerio in ægrotos; tum vero latendi studio & occultandi vitam, precandi assiduitate, & asperitate vexandi corporis singularem: sed frustra optauit has latebras; quæ vnus putabat Dei oculis commissa, denique patuere, vici sanctitatem & per diem infractos, in Dei gloriam labores demirata curiositas, seire item expiscata est quid etiam rerum noctibus ageret.

4
Noctes quibus rebus occuparet.

4. Antonius Pereira, & Iacobus Pereira (quibus deinde in India vtioreis amicos non habuit, Iacobo præsertim de quo multa suppetent suo loco) alternis ad rimas cubiculi excubant, quod erat ex palmæ frondibus contextum, & notant hominem post diurnos sudores, noctu solitum in Christi de cruce pendens aspectu quiescere coramque in genua prostratum hæere immobilem, altâ defixum contemplatione, cuius flamma iucundè animum depascens, toto in ore legebatur, cum perpetuâ interim copiâ dulcium lacrimarum; nec ab his aliud deprehensum; aliorum cura felicior; sublimem à terra contempsit, splendoris immensi radiis circumfusum, cuius rei edemus testes, ubi erit intima cum Deo, sancti familiaritas animique in deum ab sensibus frequens alienatio expliganda. Nocte magnam partem in hunc modum exactâ, sedens vt plurimum, interdum iacens in nudo ex spartis funibus lectulo, saxo capiti subiecto, duas vt multum, tres horas summo dabat; experrectus, penso diuini officij perfoluto, & precatone dum illucisceret repetitâ, prodibat è nosocomio ad consuetum animarum opus. Sed ei non licuit quam, illic sedem sibi delegerat, retinere; vim ipsi amicam intulit quorundam pietas qui domum efflictim cum expetebant; illos vt erat mirâ comitate, mæstos ab se abire non sustinens, minus ægrè est passus rogata impetrare quod pauperes essent, sibi que hoc ipso carioreis. Quare iis etiam ingenti pretio, hospiti meritum de arcâ Regis supremi reposuit, quam semper habuit sibi & aliis apertam.

5
Miracula in domo edita cui benè precatu fuerat.

5. Domui illi benè precatu est, & quicumque in posterum illam habitarent prædixit fore pro suâ conditione fortunatos: cui promisso fidem breui fecit euentus; sed huius tantum vnâ in re distinctam memoriam actus publici consignant ob insignis miraculi splendorem. Erat domus illa S. Iacobi vicina castro, vrbisque connexa mœnibus, & immincebant illac mari, altitudine enormi mœnia: contigit verò, Xaverius, dum illic habitat,